

Alice i eventyrland

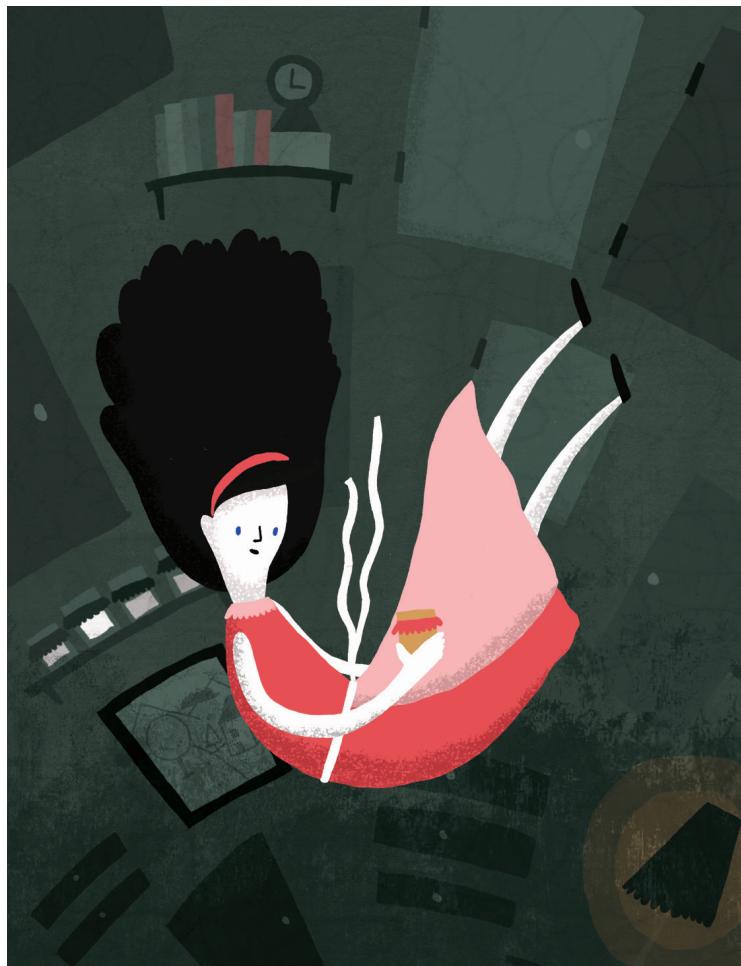
Alice satt i skogen og tenkte.
Plutselig kom det en kanin
hoppende forbi. Kaninen kikket
på lommeuret sitt. «Å nei, nå er
jeg for sent ute!» sa den. Så hoppet
den ned i et hull.

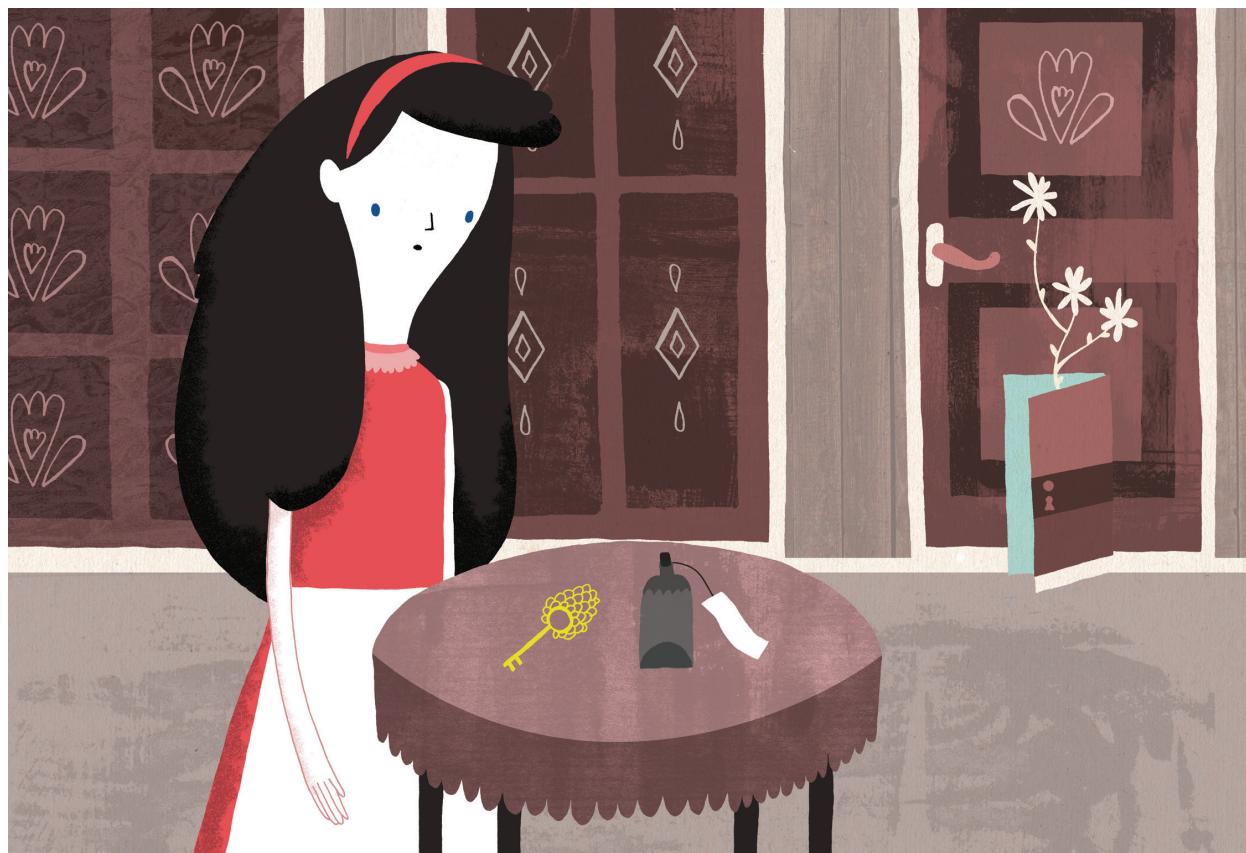
Alice hoppet etter. Hun falt
langt, langt ned. Det føltes som
hun svevde utrolig lenge. Kanskje
hun kom til å falle gjennom hele
jorda og ut på andre siden? Hun

måtte huske å spørre hva landet hun kom til, het. «Unnskyld, er
dette Australia eller New Zealand?»

Bump! Plutselig landet hun.
Hun lå på en haug av tørt løv.
Hun slo seg ikke i det hele tatt.

Alice så kaninen hoppe
avgårde, og hun løp etter den.
Hun løp inn i en stue. Det var
dører på alle veggene. De var
låst alle sammen. Hun fant en
liten gullnøkkel på et bord.
Med den prøvde hun å låse opp
dørene. Til slutt fant hun en dør
der nøkkelen passet. Hun låste
opp, og fant en liten gang. Den
var ikke større enn et musehull.
Gangen gikk ut i en vakker hage.
Men hun kunne ikke gå inn, for
hun var for stor. Hun kunne ikke
engang få hodet sitt ut. Tenk om
hun kunne slå seg sammen som
en kikkert!

Hun gikk tilbake til bordet og fant en flaske. På den sto det «DRIKK MEG». Hun drakk opp alt sammen. Så sa hun: «Nå slår jeg meg sammen som en kikkert». Og det gjorde hun. Da var hun bare 30 cm lang. Dermed kunne hun gå igjennom gangen og ut i hagen. Det var bare ett problem: Nøkkelen lå på bordet, og dit rakk hun ikke opp.

Under bordet fikk hun se en liten eske. I den var det en kake. «SPIS MEG», sto det på esken. Hun spiste kaken, og ventet på at noe skulle skje. Hvis den gjorde henne større, kunne hun hente nøkkelen. Hvis den gjorde henne mindre, kunne hun krype under døren. Men det skjedde ingenting. Hun tok en bit til, og så var kaken spist opp.

Oppgaver:

Se Elevbok 6A side 82.

Gjør oppgavene 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8.